

Sygn. akt II K 1464/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2023 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Grzegorz Król**

Protokolant: **Iwona Wójcik**

przy udziale Prokuratora: //

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2023 r., 28 czerwca 2023 r. sprawy karnej

S. S. (1) s. S. i Z. zd. P.

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 25 czerwca 2022 r. w miejscowości B., rejonu (...) wypowiadał groźby karalne pozbawienia życia wobec R. S., przy czym groźby te wzbudziły u niej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione oraz naruszył czynności narządów ciała pokrzywdzonej poprzez uderzanie pięścią w prawe ramię i podbrzusze w skutek czego doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia barku prawego i stłuczenia powłok brzucha w myśl art. 157§2 kk,

tj. o przestępstwo z art. 190 §1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk

w dniu 25 czerwca 2022 r. w miejscowości B., rejonu (...) wypowiadał groźby karalne pozbawienia życia wobec P. S., przy czym groźby te wzbudziły u niego uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione oraz naruszył nietykalność cielesną pokrzywdzonego poprzez kilkukrotne uderzenie go pięścią,

tj. o przestępstwo z art. 190 §1 kk i art. 217§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

orzekając w zakresie czynów zarzuconych oskarżonemu w punktach I-II aktu oskarżenia, uznaje oskarżonego **S. S. (1)** za winnego tego, że: w dniu 25 czerwca 2022 roku w B. rejonu (...) groził pokrzywdzonym R. S. i P. S. pozbawieniem ich życia, uszkodzeniem ciała a także zniszczenia mienia należącego do R. S., przy czym groźby te wywołały u pokrzywdzonych uzasadnioną obawę ich spełnienia, a także uderzył pięścią w lewe ramię, prawy bark i podbrzusze pokrzywdzoną R. S., czym wywołał u niej stłuczenie barku prawego i powłok brzucha, co stanowi naruszenie czynności narządu ciała na okres nieprzekraczający siedmiu dni, jak również kilkukrotnie uderzył pięścią pokrzywdzonego P. S., czym naruszył jego nietykalność cielesną; co wypełnia znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk, w zw. z art. 217 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to, na mocy art.190 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę grzywny 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 15 (piętnaście) złotych – tj. karę grzywny w kwocie 1.500 (tysiąc pięćset) złotych,

na podstawie art. 46 § 2 kk zasądza od oskarżonego S. S. (1) na rzecz pokrzywdzonej R. S. kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem nawiazki,

na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego S. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa częściowe koszty sądowe w postaci częściowych wydatków w kwocie 150 (sto pięćdziesiąt) złotych i na zasadzie art. 624 § 1 kpk zwalnia go od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych w postaci dalszych wydatków i opłat.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 czerwca 2023 r.

Formularz UK 1

Sygnatura akt

II K 1464/22

Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

1. USTALENIE FAKTÓW

1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.

Oskarżony

Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)

1.

S. S. (1)

Jak w pkt I sentencji.

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 25 czerwca 2022 roku w B. doszło do awantury pomiędzy S. S. (1) a jego synem P. S. i synową R. S..</p> <p>W trakcie zdarzenia S. S. (1) groził pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała P. S. i R. S..</p> <p>P. S. i R. S. obawiali się, że groźba uszkodzenia ciała zostanie spełniona.</p> <p>S. S. (1) kilkakrotnie uderzył pięścią P. S..</p> <p>S. S. (1) uderzył R. S. w prawe ramię i brzuch.</p> <p>Uderzenie spowodowało u R. S. naruszenie czynności narządu ciała na okres nieprzekraczający siedmiu dni.</p>	<p>Zeznania P. S..</p> <p>Zeznania R. S..</p> <p>Zeznania L. S..</p> <p>Nagranie przebiegu zdarzenia.</p> <p>Zeznania G. P..</p> <p>Zeznania M. N..</p> <p>Fotografie dokumentujące przebieg zdarzenia.</p> <p>Karta informacyjna leczenia w (...).</p> <p>Opinia biegłego sądowego w zakresie ortopedii i traumatologii.</p>	<p>k. 20-21, 120,</p> <p>k. 5-6, 18, 120,</p> <p>k. 45, 121,</p> <p>k. 42,</p> <p>k. 30-31,</p> <p>k. 33,</p> <p>k. 9-11,</p> <p>k. 2-3</p> <p>k. 26</p>	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	S. S. (1)	Jak w pkt. I sentencji.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>Zeznania P. S.</p> <p>Zeznania R. S.</p> <p>Zeznania L. S.</p> <p>Nagranie przebiegu zdarzenia</p> <p>Zeznania G. P.</p> <p>Zeznania M. N.</p> <p>Fotografie dokumentujące przebieg zdarzenia.</p> <p>Karta informacyjna leczenia w (...).</p> <p>Opinia biegłego sądowego w zakresie ortopedii i traumatologii.</p>	<p>Wersja wydarzeń przedstawiona przez pokrzywdzonego pozostaje zbieżna z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym przez sąd, w szczególności zeznaniami innych uczestników zdarzenia, w tym R. S. i nagraniami jego przebiegu. Nie ma także niespójności pomiędzy zeznaniami złożonymi przed sądem i w postępowaniu przygotowawczym.</p> <p>Zeznania były konsekwentne i wyczerpujące.</p> <p>Wersja wydarzeń przedstawiona przez pokrzywdzoną koresponduje z innymi dowodami. Zeznania złożone przed sądem są także spójne z zeznaniami składanymi w postępowaniu przygotowawczym.</p> <p>Zeznania były konsekwentne i wyczerpujące.</p> <p>Podkreślić należy, iż pokrzywdzeni opisując przebieg zdarzenia nie wyolbrzymiali zachowania</p>	

oskarżonego, w prostych słowach wskazali na charakterystyczne elementy jego postępowania jak wyzwiska, groźby, atak na jedną i drugą osobę. Oczywiście opis świadków nie jest identycznie tożsamy z nagraniem co jest zrozumiałe lecz najważniejsze jest, że właśnie to nagranie odpowiada zeznaniom pokrzywdzonych.

Pomimo faktu, iż świadek L. S. jest żoną oskarżonego, jej zeznania pozostają spójne z pozostałym materiałem dowodowym, który sąd uznał za wiarygodny. Świadek co prawda nie przyznała, iż była świadkiem groźb i stosowania przez oskarżonego przemocy wobec pokrzywdzonych w trakcie zdarzenia objętego aktem oskarżenia, jednak stwierdziła, iż nie podchodziła do awanturujących się krewnych, pozostawała od nich w pewnej odległości. Jednocześnie podkreśliła, iż oskarżonemu zdarza się używać w stosunku do kogoś słów "zabiję Cię", ona nie odbiera jednak tego jako realnej groźby. rzecz jasna świadek próbowała nadać zdarzeniu charakter nieco banalny i sprowokowany przez pokrzywdzonych co jednakże nie znajduje oparcia w nagraniu. Widać tam, że oskarżony

nie był prowokowany, a jego zachowanie było wyrazem szczerzej niechęci do pokrzywdzonych.

Nie stwierdzono ingerencji w pliki zawierające nagrania przebiegu zdarzenia, które powodowałyby wątpliwości co do ich prawdziwości.

Prawdziwości nagrań nie podważały także strony. Utrwalone tam zachowanie oskarżonego wskazuje w sposób niebudzący wątpliwości na groźby oraz potwierdza zadawanie uderzeń. ten fakt nie jest całkowicie widoczny gdyż osoba atakowana nagrywała oskarżonego natomiast widać zamach, upadek telefonu i w połączeniu z zeznaniami pokrzywdzonych tworzy spójny obraz całości.

Zeznania świadka G. P. i M. N. są spójne z pozostałym materiałem dowodowym i w takim zakresie, w jakim był on bezpośrednim świadkiem potwierdziły wcześniejszą awanturę. Natomiast fakt, że świadkowie ci przyjechali na interwencję później nie neguje wcześniejszych ustaleń co do przypisanego czynu, ponadto świadkowie potwierdzili znaczny stan nietrzeźwości oskarżonego w postaci bełkotliwej mowy, chwiejnego kroku oraz jeszcze w ich obecności agresywne i

		<p>wulgarne do pokrzywdzonych.</p> <p>Brak podstaw do kwestionowania waloru prawdziwości dowodów z dokumentów, czy to pod względem merytorycznym czy formalnym, nie czyniły też tego strony postępowania.</p> <p>Treść opinii sąd ocenił jako zgodną z informacjami wynikającymi z dokumentacji leczenia w (...), a także zeznaniami pokrzywdzonej R. S. w zakresie przebiegu zdarzenia i odczuwanych przez nią objawów. Opinię biegłego należy także uznać za jasną, pełną i niezawierającą sprzeczności.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>Wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>Oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego oświadczył, że przyznaje się w części do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. Na rozprawie oświadczył, iż przyznaje</p>	

		<p>się tylko do ublżania pokrzywdzonym.</p> <p>W ocenie Sądu wersja wydarzeń przedstawiona przez oskarżonego jest wynikiem jego osobistych odczuć związanych z rozpatrywanym zdarzeniem. Stanowi także przyjętą przez niego linię obrony. Stwierdzenie, że nie groził pokrzywdzonym ani nie używał wobec nich siły fizycznej jest sprzeczne z innymi dowodami, w tym dowodami, których wiarygodność trudno podważać, jak nagrania przebiegu zdarzenia. Jak wcześniej wskazano przedłożone przez pokrzywdzonych nagranie oraz ich zeznania jednoznacznie potwierdzają, że oskarżony nie tylko groził ale i zadawał uderzenia. Rzecz jasna stan w którym się znajdował może w jego odbiorze wskazywać, że nic się nie stało (obok zwykłej awantury z pokrzywdzonymi) co jednakże nie przekłada się na obiektywną prawdziwość jego wyjaśnień.</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
	<p>3.1. Podstawa prawna</p>		

	skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	S. S. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Oskarżonemu zarzucono popełnienie dwóch czynów zabronionych – gróźb karalnych względem pokrzywdzonej R. S. połączonych z naruszeniem czynności narządów jej ciała na okres nieprzekraczający siedmiu dni tj. czyn z art. 190 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz gróźb karalnych względem pokrzywdzonego P. S. połączonych z naruszeniem jego nietykalności cielesnej tj. czyn z art. 190 § 1 kk i art. 217 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.</p> <p>W ocenie Sądu obydwie te czyny stanowiły w istocie jedno zdarzenie historyczne, należało je zatem zakwalifikować jako jeden czyn zabroniony wyczerpujący znamiona</p>			

kilku przepisów ustawy karnej. Na konieczność uznania zachowania oskarżonego za jeden czyn zabroniony wskazuje przede wszystkim fakt, iż wypowiedane przez niego groźby karalne były na przemian kierowane względem obydwójga pokrzywdzonych, niektóre z nich odnosiły się także do nich jednocześnie (np.: słowa „zabiję ich”). Wypowiadanie gróźb było także połączone ze stosowaniem przemocy wobec pokrzywdzonych, oskarżony groził jednocześnie uderzając pokrzywdzonych. Nie sposób rozgraniczyć tych zachowań, co wskazuje, że stanowiły one w istocie jedno, choć bardziej złożone, zachowanie.

Sąd zakwalifikował zatem czyn popełniony przez oskarżonego jako przestępstwo z art. 190 § 1 kk pozostające w zbiegu z art. 157 § 2 kk, w zbiegu z art. 217 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk.

W zakresie art. 190 § 1 kk sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony groził pokrzywdzonym popełnieniem na ich szkodę przestępstwa. Wypowiadał przy tym groźby pozbawienia ich życia („Ja zabiję ich”), naruszeniem czynności narządu ich ciał („Jak przydupce R., a temu chujowi (.).”), „Ja R. tak przykurwię, że

padnie”) i zniszczenia mienia należącego do pokrzywdzonej („o R., jak Ci zakurwię to... Wyjebię ci ten telefon”). Treść gróźb niezbiecie wynika ze stanowiących materiał dowodowy nagrań z miejsca zdarzenia. Nie ma wątpliwości, że czyny, których popełnieniem groził oskarżony stanowią przestępstwa zabójstwa (art. 148 kk), uszkodzenia ciała (art. 156 i art. 157 kk) oraz zniszczenia mienia (art. 288 § 1 kk).

Sąd uznał także za uzasadnione istnienie u pokrzywdzonych obawy spełnienia wymienionych wyżej gróźb uszkodzenia ciała i zniszczenia mienia. Wynika to zarówno z zeznań pokrzywdzonych, że obawiali się ich spełnienia, jak i faktu, iż wypowiedanie gróźb przez oskarżonego połączone było ze stosowaniem przez niego fizycznej przemocy wobec pokrzywdzonych.

Sąd nie uznał za uzasadnionej jedynie obawy spełnienia groźby pozbawienia życia pokrzywdzonych. Jak wynika z zeznań L. S., oskarżony w przeszłości miał w zwyczaju mówić, że kogoś zabije, także do pokrzywdzonych, nic jednak nie wskazywało, że rzeczywiście ma zamiar to zrealizować. Także pokrzywdzeni nie zeznali, że obawiali się, że oskarżony

pozbawi ich życia. Obiektywnie oceniając tę sytuację należy stwierdzić, że wypowiedane słowa "zabiję ich" itp., należało rozpatrywać raczej jako uzasadnioną groźbę uszkodzenia ciała, a nie pozbawienia życia.

Sąd nie miał także wątpliwości, iż oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 157 § 2 kk. Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego, iż oskarżony istotnie uderzył pokrzywdzoną R. S. w lewą ramię, prawy bark i brzuch, co spowodowało stłuczenie prawego barku i powłok brzucha, stanowiące naruszenie czynności narządu ciała na okres nieprzekraczający siedmiu dni.

W zakresie przemocy względem pokrzywdzonego P. S. sąd uznał, że oskarżony wypełnił znamiona przestępstwa z art. 217 § 1 kk. Nie ma wątpliwości, przede wszystkim w kontekście utrwalonych nagrań, że kilkukrotne uderzenie pięścią w pokrzywdzonego wprost wypełnia znamiona określone w tym przepisie. Sąd nie znalazł także podstaw dla odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 217 § 2 kk, zachowania pokrzywdzonego, choć również konfrontacyjnego,

nie można określić jako "wyzywające", sam pokrzywdzony nie stosował także przemocy fizycznej względem oskarżonego.

Czyn oskarżonego jest zawiniony oraz społecznie szkodliwy w stopniu wyższym niż znikomy. Oskarżony jest osobą dorosłą, jego poczytalność nie budzi wątpliwości tak jak i świadomość bezprawności zachowania. Oskarżony niemalże z premedytacją i w zamiarze bezpośrednim atakował pokrzywdzonych, był zdeterminowany w zadawaniu uderzeń i kierowanych groźbach, nie reagował na próby uspokojenia – co świadczy o znacznym stopniu winy po jego stronie. Z drugiej strony Sąd ustalił, że stopień społecznej szkodliwości czynu nie był wysoki. Obrażenia ciała u pokrzywdzonych jakie spowodował nie był znaczne, nie skutkowały istotnymi dolegliwościami i uciążliwością dla pokrzywdzonych.

Podobnie Sąd doszedł do przekonania odnośnie przypisanych gróźb, o ile dla realizacji znamion czynu konieczna jest uzasadniona obawa ich spełnienia to już sama ta okoliczność jest stopniowalna.

Wypowiadane słowa nie wzbudzały strachu, paniki, a jedynie niepokój – czyli taki rodzaj obawy, który

determinuje niewysoki stopień społecznej szkodliwości czynu.			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

S. S. (1)	I II	I	<p>Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 15 złotych każda. Podstawą orzeczenia tej kary był art. 190 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk. Sąd orzekł zatem karę na podstawie przepisu przewidującego najsurowszą karę z przepisów pozostających w zbiegu. Wymierzenie kary na podstawie przepisu penalizującego groźby karalne sąd uznał za najbardziej odpowiadające czynowi przypisanemu oskarżonemu, który zrealizował także znamiona czynu z art. 157 § 2 kk zagrożonego taką samą sankcją.</p> <p>Karę grzywny sąd uznał za najbardziej odpowiadającą społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, jak również osobistym warunkom sprawcy oraz stopniowi zawinienia. Oskarżony jest osobą dotąd niekaraną, udzielającą się pozytywnie w lokalnej społeczności w ramach Ochotniczej Straży Pożarnej. Nie można go zatem uznać za osobę w wysokim stopniu zdemoralizowaną, wobec której konieczne jest stosowanie kary pozbawienia wolności. W związku z faktem, iż oskarżony jest osobą w podeszłym wieku, niecelowe byłoby</p>
-----------	-------------	---	---

orzekanie wobec niego kary ograniczenia wolności. Ponadto mając na uwadze tło konfliktu – czyli sprawy majątkowe związane z nieruchomością – Sąd uznał, że tego rodzaju sankcja właśnie o charakterze majątkowym będzie skutecznie powstrzymywać oskarżonego przed podobnymi zachowaniami w przyszłości oraz skutecznie uświadamia naganność postępowania.

Liczbę stawek dziennych sąd uznał za odpowiadającą społecznej szkodliwości czynu, która pozostaje na niewysokim poziomie. Wysokość stawki dziennej sąd określił na 15 złotych, co odpowiada niewysokim dochodom oskarżonego, który utrzymuje się z emerytury.

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej R. S. kwotę 300 złotych tytułem nawiązki. Z uwagi na fakt, iż pokrzywdzona doznała w wyniku czynu stosunkowo niewielkich obrażeń i określenie doznanej z tego powodu krzywdy byłoby znacznie utrudnione, sąd odstąpił od zasądzenia zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, zasądzając zamiast tego nawiązkę. Kwota 300 złotych powinna w pełni zrekompensować doznane

			przez pokrzywdzoną zarówno krzywdę fizyczną, w postaci naruszenia czynności narządu ciała, jak i psychiczną w postaci obawy spełnienia gróźb karalnych.
5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

III	<p>Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe wysokości 178 złotych, które odpowiadają wydatkom poczynionym w toku postępowania:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 30 złotych - koszt uzyskania Karty Karnej, - 20 złotych - ryczałt za doręczenie wezwań i pism w sprawie, - 128 złotych - koszt opinii biegłego sądowego w zakresie ortopedii i traumatologii. <p>Sąd wymierzył także oskarżonemu opłatę w wysokości 150 złotych, co odpowiada 10% orzeczonej kary grzywny. Wysokość ta wynika z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.</p>	
8. PODPIS		